

assumpsit & id, quod fieri potest, & alia, ut dictum est. Alius quando de duobus etiam oppositis suadere, aut dissuadere oporteat, etiam eo, qui prius dictus est, loco, in ambobus vti. Differat autem, quia illic quidem quævis opponuntur, hic vero contraria. ut Sacerdos quædam non sinebat filium cum populo agere: si enim, inquit, iusta dicas, homines te odio habebunt: si vero iniusta. Dei. Immo oportet cum populo agere: si enim iniusta dicas, homines te amabunt: si vero iusta, Dei. Hoc autem est idem cum eo, quod dicitur Oleum emere, & salem. Et inuersio haec est, quando duorum contrariorum virtutum bonum, & malum consequens sit, cōtraria virtusque utrisque. Alius, quoniam non eadem laudant apertè, & occultè. Sed apertè quidem iusta, & honesta laudant maximè: priuatum vero utilia magis optant, ex his conari colligere alterum. Nam in iis, quæ sunt præter opinionem, hic locus potentissimus est. Alius ex eo, quod contingit ex proportione, ut Hippocrates filium ipsius, qui iunior erat ætate, quia magnus esset, munus publicum obire cogentibus dixit, si magnos pueros pro viris habent, patruos viros inter pueros esse decernent. Et Theodectes in lege: Cives quidem facitis stipendiarios. Ut Strabacem, & Charidemum, propter probitatem: in exilium vero non pelletis ex stipendiariis qui nefariter se gesserunt? Alius, quod contingit, si sic idem, etiam ea ex quibus contingit, eadem esse: ut Xenophanes dicebat similiiter esse impios, qui nasci affirmant Deos, & qui mori dicunt. Vtroque enim modo contingit, ut non sint aliquando Dij, & omnino quod contingit ex vtroque assumere, tanquam idem semper. Debetis autem iudicare non de Socrate, sed professione, an oporteat philosophari. Et dare terram, & aquam, seruire est. Et participes esse communis pacis, facere quod imperatum est. Assumendum autem virtutum sit utile. Alius, ex eo, quod non idem ipsi seper eligunt, posterius, vel prius: sed è cōuerso, ut hoc enthymema. An vero in exiliū cunctes pugnabamus, ut rediremus, postea vero quam rediimus, fugiemus, ut non pugnemus: aliquando enim manere pugnandum elegerunt: aliquando non pugnare, non

poterit τὸ πολεματόδημον. λαπτέον δὲ ὅπότερον εἴη χρήσιμον. ἀλλος, εἰ τὸ μὴ ταῦτα τοῖς αὐτοῖς αἱρέομεν, μέτερον ἡ πολέμων, ἀλλ' αἱράπειν. οὐδὲ τόδε τὸ εἰδύλλιον, εἰ φύσιοντες μὴ ἐμαχόμεθα, ὅπως κατέλθωμεν. κατεπλάνεται δέ, φύξιόμεθα, ὅπως μὴ μαχόμεθα: οὐδὲ μὴ τὸ μέσον τοῦ μέχεδαι ἥρωντο, οὐτε δέ τὸ μὴ μέχεδαι αὐτὸν τὸ μὴ μέρειν.